

Ἀναγνώσχετε το ἅπαντες, σκέφθητε ἐπ' αὐτοῦ καὶ φιλοσοφίαν

Ὁ συγγραφεὺς ἡγνώνει ὅτι πλέκων τὸ τελευταῖον ἐγκώμιον ἐπὶ τοῦ προσφίλου· τοῦ Γεροστάθου, τὴν τελευταίαν αὐτοῦ λέξιν, τὴν ἐσχάτην διαθήκην, τὸ τελευταῖον ἐπιτύμβιον χαρακτῶν, τὸν ἴδιον θάνατον προσεμάντευε, τὸν ἴδιον ἐπιτάφιον ἔχοντα ρασσεν. Ὁ θνήσκων δὲν εἶνέ ὁ Γεροστάθης, εἶνε ὁ Μελάς, ὁ θνήσκων δὲν εἶνε ὁ γέρον φίλος τοῦ Λέοντος, εἶνε αὐτὸς ὁ Λέων, ὁ γηράσας ἤδη, εἶνε ὁ ἐνάρετος χριστιανὸς ὁ φιλόπατρις Ἕλληνας τοῦ ἀκούοντος ἐπὶ καλοκαγαθίαν ἄγων, ὅστις ἀπεχειρήσατο ἡμᾶς τῷ 1879, ὅστις ἤγειρεν ἀληθῶς μνημεῖον εἰς ἑαυτὸν τὰ παιδικὰ ἀναμνήσεις, δι' ὧν ἠθέλησε νὰ καταστήσῃ αἰώνιον τοῦ Γεροστάθου ὄνομα.

Ὁ Μελάς ἀπεθανάτισε τὸν Γεροστάθην καὶ ὁ Γεροστάθης τὸν Μελάν.

Καταστρέφων τὸν λόγον, εὐμενεῖς μου ἀκροαταί, ἐν ὅλῳ προσθέσει, ὅτι ἔαν ποτέ τις μὲ κακίσῃ διὰ τὴν νεοελληνικὴν φιλολογίαν ἐκ τῶν Ἀνθελληνιστῶν ἢ τῶν τόσων ἄλλων ἐχθρῶν ἡμῶν δὲν θέλω τὸν πολεμήσει διὰ τῶν ῥητόρων, φιλοσόφων, ἱστορικῶν, ποιητῶν τῆς ἀναγεννηθείσης ἡμῶν πατρίδος, ἀλλὰ κρατῶν τὸν Γεροστάθην τοῦτον ἀνὰ χεῖρας, θέλω τὸν ἐρωτᾶν ὡς ἀπάγει παρ' ὑμῖν τοιοῦτο θεῖον βιβλίον;»

Ἄπαντες πιστεύω νὰ συμφωνῇτε μετ' ἐμοῦ καὶ κατέρχωνται τοῦ βήματος μετὰ τῆς γλυκείας εὐχαριστήσεως, ὅτι εὐμενέως ἠκούσθητε τῶν λόγων μου, διότι ἦσαν ἐθνικοὶ, καὶ ὅτι καθύπερθε ἐγγνωμοσύνης ἀπέδωκα, οὐπερ θερμότατα τὴν ἀπόδοσιν ἐπέθυον.

I. A. ΖΕΡΒΟΥΔΑΚΗΣ

Ἀνεγνώσθη ἐν τῇ ΠΓ'. Συνεδριάσει τοῦ Συλλόγου τῆς 3ῃ Φεβρουαρίου ε. ε.—Σ. Δ.